

"Geçmiş olsun" demeyen milletvekili arkadaşı oldu

17 Kasım Pazar 2019 08:27

Nurzen Amuran sordu, Balyoz kumpasında tutuklanan HAVELSAN eski Genel Müdürü Faruk Yarman'ın ağabeyi Prof. Dr. Tolga Yarman yanıtladı...

Nurzen Amuran: Bülent Arınç'ın "KHK bir faciadır. Çevremde o kadar çok bu felaketi yaşayan insan var ki, ben onlara acıyorum, merhamet ediyorum. Aslında onlardan da özür diliyorum" sözleri, kamuoyunda günlerce konuşuldu, özellikle AKP çevrelerinde sert tartışmalara yol açtı. Ama bu tartışmalar sırasında sadece 15 Temmuz darbe girişiminin sonuçları ve şehitleri dile getirildi. Ancak bu sözleri tartışanlar, FETÖ'nün yargısından, kumpas davalarından, uğranılan haksızlıklara hukuksuzluklara dayanamayıp aramızdan ayrılan o dönemin şehitlerinden söz etmedi. Bu gelişmeler, hukuksuzluklara karşı, hukukla karşılık veren kumpas mağdurlarının ve ailelerinin mücadelesini akla getirdi. Cezaevlerinin dışında kalan yakınların, hukuku, adaleti korumak adına verdikleri uğraş unutulmadı. Bu hafta Kumpas davalarından yargılanan HAVELSAN eski Genel Müdürü Faruk Yarman'ın ağabeyi Prof. Dr. Tolga Yarman'la sohbet edip o günleri unutanlara, unutmak isteyenlere biz anımsatalım diyoruz. Sayın Yarman, kardeşlerinle birlikte, dünyanın en güçlü okullarında okudunuz. Bilimsel çalışmalar yaptınız ve ülkenizde, kendi insanınıza hizmet etmeyi tercih ettiniz, değil mi?

Tolga Yarman: Sevgili Nurzen Amuran, bir defa çok teşekkür ediyorum... Önce şunu kaydetmeyi dilerim: Bizler, Dünya'nın neresinden olursak olalım, oradaki misyonumuzu tamamlayıp, muhakkak anayurda dönme ve buraya katkıda bulunma kilitlenmişliğinde olduk. Doktoramı, TÜBİTAK bursuyla, ABD'nin bir numarasında, MIT'te, tamamladıktan sonra, koşa koşa

buraya dönmek üzere iken, aynı dönemde okuyan Türk arkadaşlarımdan, “Orada kalarak da Türkiye’ye hizmet edebileceğini savlayanlar” oldu. Henüz 27 yaşındaydım. Onlara, “Size bir tek şey soracağım, bana değil, kendinize yanıt verin” dedim:

“Boston Arlington Asrî Mezarlığına mı, yoksa Karacaahmet’e mi, gömülmek istersiniz?”

Bakıyorum o zamanlar orada kalmış olup da, şimdilerde burada kendine, kabir peylemek istemeyen, yok.

Kardeşlerimden; Ailemden; Fransa’daki üniversite öğrenim süremi de hesaba katarsanız, çok uzun zamandan beri ayırdım. Kardeşlerimin, bana ihtiyaçları vardı. Koşa koşa geldim. İyi ki de geldim. Onlara ayrı ayrı yol gösterme şansım oldu. Sevgili Fatoş da, Sevgili Sıddık da, Sevgili Faruk da, Milli Eğitim Bakanlığı’nın burslarını kazandılar; sırasıyla, Princeton’a, Cornell’e ve MIT’ye, doktoralarını yapmaya gittiler ve görevlerini bizleri taçlandırarak, eda ettiler. Şunu da eklemeyi isterim: İTÜ’de 1982’de profesörlüğe yükseltildiğimde, 1980 sonrası, askerler, “Genç subaylar Anadolu’ya gidiyorlar, genç hocalar neden gitmezler ki?” deyince, “Ne demek, şeref duyarız” dedim, Anadolu Üniversitesi’ne (AÜ) gitmeye karar verdim, Kardeşlerim ABD’de, doktoralarının sonuna gelmişlerdi, ya da gelmek üzerelerdi, Onlara şöyle yazdım:

“Samsun’a çıkamadım, Sakarya’ya gidiyorum, acele dönün!”

Her üçü de, oralarda önlerine yayılan kırmızı halıları teptiler, koştura koştura yurda döndüler.

Sıddık ve Faruk AÜ’ne geldiler. Fatoş gelemedi. ODTÜ’de, başladı, mecburî hizmetini eda etmeye. AÜ’nde, çevre sanayii sorunlarını üniversite tezgâhına çekmek üzere kolları sıvamıştım. Bir hususun altını çizeceğim. O dönemde Eskişehir Hava İkmal Bakım Merkezi ile çok yakınlaşmıştık; dallı budaklı teknik sorunların içine, daldık, diyebilirim. O zeminde, Selahattin Kavuştu Paşa’yı, Fazıl Aydınmakine Paşa’yı, adlarını teker teker saymazsam beni bağışlayacaklarına inandığım birbirinden değerli komutanları, keza, Genelkurmay’daki üst komuta kademesini, şükranlarla yâd ediyorum... Kestirmeden söyleyeyim, Sevgili Faruk’un, özellikle, elini dokundurmadığı bombardıman uçağı, kalmamıştır. Asker-sivil çalışma arkadaşlarıyla beraber, hepsine, muhakkak bir şeyler, takmıştı.

Böylesi gelişme, hiç tasavvur edemeyeceğimiz kadar rahatsızlık yansıtmış meğer. Sevgili Faruk, tırnaklarıyla tırmana tırmana bihakkin erdiği dorukta, HAVELSAN Genel Müdürü iken (2011), soluğu Silivri’de aldı... “Yurda dönün” dediğimde, gelmeseler, çocukların bir elleri yağda bir elleri balda kalırdı; Silivri’ye üç yıla yakın bir süre taşınmazdık. Şu ki hiçbirimiz asla pişman değiliz. Şerefle hizmet verdik. İsnatlara karşı, şerefle mücadele ettik. Silivri’de Sevgili Faruk, oradaki, başta tüm komutanlar, hemen herkes gibi, dik durdu ve şükür çok iyiydi. O iyi olunca biz de iyiydik... Ama zikretmek zorundayım ki, çocuklarımız üzüntüden, perişan oldular, kriz üstüne kriz geçirdiler, can evlatlar.

Faruk, Balyoz Davası’nın tek sivilidir. Ona, o zaman, “Faruk Paşa” demeye başlamıştım. Balyozda aklınıza kim geliyorsa, istisnasız hepsine, çakı gibi subaylarımız, kumandanlarımız, generallerimiz, amirallerimiz, bunların hepsine... Onların apak, berrak, göz kamaştırıcı milli kere milli birikimlerinde Türk Silahlı Kuvvetleri’ne, amansız bir saldırı yapıldı... Faruk’un şahsında ise milli savunma sanayiimize, saldırıldı. Bu, çok açıktır.

Harp Akademileri’ndeki derslerim, neredeyse 30 yıl sürmüştür; birbirinden bıçkın öğrencilerime, sürekli söylediğim şu sözü burada anımsatmak isterim:

“Orduların esas kabiliyeti, sahip oldukları silahlar değil, o silahları yapabilme kabiliyetidir. Eğer başkasının silahıyla savaşıyorsanız, günün birinde onun emelleri için savaşmak zorunda kalırsınız!”

Düsturumuz buydu. Faruk, bu düsturun, fiilen önderi olmuştu... Cezası ağır oldu.

Amuran: Kumpas davalarında kardeşiniz Faruk Yarman’a atılan iftira neydi? Ömer Faruk Yarman, hangi gerekçelere dayanılarak hüküm giymişti?

Yarman: Gerekçeli kararda, Ömer Faruk Yarman’ın, Havelsan’da Genel Müdür iken “fyarman” kullanıcı adı ile 9 Ocak 2003 tarihinde bir tablo hazırlayarak, bunu Albay Süha Tanyeri’ne gönderdiği ve böylece Balyoz Harekât Planı kapsamındaki savunma sanayiindeki kadroların oluşturulması, bu kadroların kontrol altına alınması çalışmalarında kilit rol aldığı, giderek hükûmeti cebren düşürme suçuna iştirak ettiği, yazıyor.

Amuran: Dayandıkları kanıt neydi?

Yarman: Kanıt; bir bilgisayarda, kullanıcı adı olarak fyarman, yazıyor. Bu ve yalnızca bu... Oysa kim isterse, gider bilgisayarından 100 tane bilgisayar alır, hepsine de fyarman kullanıcı adını verebilir. Bunların herhangi birinde ya da hepsinde birden, herhangi bir kimse, “fyarman, hükümeti cebren düşürmeye teşebbüs etmektedir”, diye yazabilir. Bunlardan bir tanesi ele geçiriliyor ve fyarman, sözüm ona, Faruk Yarman olarak teşhis edilmiş olup, bu Faruk Yarman, hükümeti cebren düşürmeye teşebbüsten 14 yıla hüküm giyiyor. Şaka gibi, inanın...

Amuran: Bu mahkumiyeti duyduğunuz zaman o anda siz neler düşünmüştünüz?

Yarman: O evrede, avukatların çok kullandığı bir teşbihim vardı: Bir kağıt parçası alıyorsunuz. Üzerine “Kuzguncuk Mahallelimiz Meskûnu Mühendis Recep Bey hükümeti cebren düşürmeye teşebbüs etti”, diye yazıyorsunuz. Kağıdı, bir

gazoz şişesine koyuyorsunuz. Şişenin ağzını kapatıyorsunuz. Şişeyi, Kuzguncuk İskelesi'nin önünden denize bırakıyorsunuz. Şişe Beşiktaş İskelesi'ne vuruyor. Bir hamiyetsever vatandaş bunu görünce, kapıp, hemen oracıktaki DGM'ye koşturuyor. Savcı Bey Kardeş de, şişedeki kağıdı okur okumaz, Kuzguncuklu Mühendis Recep Bey'i, derdest ediyor, tutukluyor. Recep Bey 3 yıl yargılanıyor. Başka delil var mı? Zinhar, yok! Mahkeme ama mutmain (tatmin) oluyor ve Mühendis Recep Bey, 13 yıl bilmem kaç aya mahkum ediliyor.

Eklemezsem çok haksızlık ederim: O birbirinden göz kamaştırıcı subaylarımız, generallerimiz, amirallerimiz, yalnızca Balyozdan da değil, bütün öteki paralel davalarda, asker sivil, hemen herkes, tastamam, bu biçimde suçlanmışlardır ve mahkumiyete duçar olmuşlardır.

O kadar ki, adını şu anda maalesef hatırlayamadığım, bıçkın mı bıçkın, bir havacı albayımız, kendini gayet sakin bir biçimde, dört dörtlük savunduktan ve üstüne atılı bütün isnatların hepsinin ayrı ayrı uydurma, hatta abes olduğunu, tek tek ortaya koyduktan sonra, Mahkeme Heyetine dönmüş, Hazreti Mevlana'ya atıfla, üstüne atılı iftiranın cürüm erbabını kast ederek, şunu söylemişti:

“Öyle melek gibi insanlar vardır ki, onlara melekler imrenir ve öyle iblis insanlar vardır ki, bunlardan şeytan tiksindir...”

Amuran: O anda mahkeme heyeti ne yaptı?

Yarman: Heyet, içim ezilerek ifade ediyorum (bizim gördüğümüz), tınmadı. Hemen her duruşmadan sonra yaptığı gibi ve hiçbir şey olmamışçasına, telaşla ayağa fırladı ve mahkeme salonunu, öylece terk etti. Hazirun ise hep bir ağızdan İstiklal Marşı'nı, Mahkeme Salonu'na yerleştirilmiş kameralar ve mikrofonlar altında, göğsünü gere gere, tadat etti.

Amuran: Yargılama ne kadar sürmüştü, kaç yıl mücadele verdiniz?

Yarman: Savunma mücadelemizi, oradaki hemen herkes gibi, üç yıla yakın sürdürdük. Bu mücadeleyi, **“Altın Beyin, Altın El, Prof. Op. Dr. Mehmet Haberal, Rahmetli Amiral Soner Polat, Amiral Cem Gürdeniz, General Ahmet Yavuz, Albay Hasan Atilla Uğur ve daha nice kahraman gibi”** daha da uzun süreler, ama dimdik ayakta, zerre, eğilmeden bükülmeden, verenler de var... Hepsini alınlarından öperim...

Amuran: Düzmece sahte, nerede oluşturulduğu o süreçte bilinmeyen dijital verilerin kesin delil olamayacağını kanıtlamak için, kız kardeşiniz Prof. Dr. Fatoş Yarman'la birlikte çok önemli çalışmalar yapmıştınız. Ele geçen dijital belgelerde, 1500'ün üzerinde manipülasyon ve sahteciliği saptamıştınız. Kimlerle birlikte çalışmıştınız anımsıyor musunuz?

Yarman: Anımsamamak mümkün mü? Kimileri tırsar, susarken, hatta kimi üniversite yönetimleri, bilgisayar mühendisliği öğretim üyelerinin üzerinde baskı kurarken, bu memleketin, yiğit, teknik has evlatları, korkusuzca çalıştılar ve müşterek bir rapor yazdılar... 9 Nisan 2013'de kamuoyuna duyurdular: Ben bu raporu sizlerle paylaşmak isterim:

“Biz, aşağıda imzası bulunan Bilgisayar Mühendisliği öğretim üyeleri, adli soruşturma ve kovuşturmalarda bir süredir önemli rol oynayan dijital deliller hakkında aşağıdaki bilgileri kamuoyuyla paylaşmayı meslekî ve vicdanî sorumluluğumuzun bir gereği olarak görüyoruz. Elektronik ortamda oluşturulan dijital belgelerin gerek içerikleri, gerekse de 'yaratılma ve son kaydedilme tarihleri' ile 'yaratan ve değiştiren kullanıcı ve bilgisayar adları' gibi üstveri bilgileri kolayca ve genelde iz bırakmadan istenildiği gibi kurgulanabilir ve tahrif edilebilir. Bu nedenle, başka kesin bulgularla desteklenmeyen bir dijital belge, tıpkı sıradan bir kağıda basılı imzasız bir metin gibi, içeriği veya üstverisinde adı geçen kişileri bağlayamaz.

Dijital bir belgenin bir kişiye ait bir veri depolama ortamında bulunduğu, sadece söz konusu belgenin daha sonra denetime olanak sağlayacak teknik önlemler alınarak çıkarılmış güvenilir bir örneğinin el koyma sırasında ilgili kişiye verilmesi halinde kabul edilebilir. Ancak bu koşulun yerine getirildiği durumlarda el koymadan sonra herhangi bir değişikliğe uğradığından kuşku duyulamayacak, sağlıklı bir delilden söz edilebilir.

Zararlı yazılımlar, bir bilgisayara, kullanıcısının bilgisi olmadan, yerleşip (bunun) çalışmasını aksatmak veya imkânsız kılmak, ya da içindeki bilgileri değiştirmek gibi, kimi işlevler gerçekleştirmek üzere hazırlanmış programlardır. Kimi zararlı yazılımlar özellikle yerleştikleri bilgisayarlara belge ekleyecek şekilde tasarlanmışlardır. Bu türden bir zararlı yazılımın yerleştirildiği saptanan bir bilgisayarda bulunan belgelerin o bilgisayarın meşru kullanıcıları tarafından oluşturuldukları veya içeriklerinin tahrif edilmediği iddiaları şüphe ile karşılanmalıdır. Yukarıda özetlediğimiz temel bilgilerin adli mercilerce göz önüne alınmasının ülkemizde adalet hizmetinin verilmesinde niteliği arttıracığı ve önemli adli hataların ve mağduriyetlerin önüne geçeceği yolundaki inancımızı kamuoyuna saygılarımızla duyururuz.”

Rapor buydu.

Amuran: Raporun altındaki imzalar da önemli.

Yarman: İmza edenlerin adlarını teker teker saymak isterim. Çünkü hukuksal bir skandala karşı verilen ilmi, tarihi ve cesurca kaleme alınan bir rapordur. Bir kez daha bu değerli bilim insanlarına sizin kanalınızla teşekkür etmek istiyorum: Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümünden Prof. Dr. Can Özturan, Prof. Dr. Cem Ersoy, Prof. Dr. Cem Say Prof. Dr.

Bülent Sankur, Prof. Dr. Fatih Alagöz, Prof. Dr. Lale Akarun; Yıldız Teknik Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümünden Prof. Dr. Coşkun Sönmez, Prof. M. Yahya Karslığı; İstanbul Teknik Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümünden Prof. Dr. Emre Harmanlı, Prof. Dr. M. Bülent Örencik, Prof. Dr. Sema F. Oktuğ; OTDÜ bilgisayar Mühendisliği bölümünden Prof. Dr. Fatoş Yarman Vural, Prof. Dr. Göktürk Üçoluk; Marmara Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümünden Doç. Dr. Borahan Tümer.

Bu vatan, hepsine medyun-u şükrandır...

Amuran: Dönemin FETÖ mahkemeleri dosyalar içindeki binlerce sayfalık elektronik belgenin delil teşkil edip etmediğini değerlendirecek birikime sahip olmayan bilirkişilerin sözlerini değerlendirdiler. Bugün Adalet reformunu ön plana çıkarmak isteyen yöneticiler için, sizin dosyalarınız ve verilen raporlar ışık tutabilir. Sözelimi dijital veriler hangi koşullarda delil kabul edilmelidir, eli kanlı bir teröristin gizli tanık olması nasıl izah edilebilir, Bu konuda neler diyebilirsiniz?

Yarma: Değerli Nurzen Amuran, bir defa **"hukuk nosyonumuz"** çok zayıf, oradan başlamak gerekiyor. Balyoz, Ergenekon, Odatv ve diğer kumpas davaları sürerken çok kanalda çok kadrolu yandaşın, **"Ne olmuş yani, suçsuzlarsa, bunu ispat ederler, olur biter"** dediğine tanık oldum. Bu nasıl bir acımasızlıktır, bunu sosyo-psikologların çalışması gerekiyor... Hani **"Müddei iddiasını ispat ile mükellefti!"** Yani, savcı savını ispat etmekle mükellef olmayacak mıydı? Yok, sanık tutulan kişi suçsuzsa, masumiyetini ispat etsin, çok acımasız... Ortada böyle bir patoloji var ve muhakkak sistemli bir eğitim gerektiriyor. Ceza yasalarına idam geri getirilsin isteyenler var... Aslında, ağızdan yel alsın, neredeyse alenen ve tam serbest **"linç"** istenecek!

Hukukçu bir ailenin çocuğu olarak büyüdüm. Ağır ceza duruşmaları, beni büyülerdi. Çok idam mahkumu tanıdım. Ama hiç bir kırmızı yakalı hakimin, azılı bir kâtili dahi, istiskal ettiğine (ona karşı hakaret-i amiz davrandığına), tanık olmadım. İdam kararı hüznle verilir ve kalem kırılırdı. 10 yaşımıdaydım, celladın, idam infazı sırasında, mahkûma hakaret etmekten men edilmiş olduğunu, Onu infaz sırasında hiç bir biçimde tartaklayamayacağını, mahkûmu tartaklamak isteyecek hiç kimseye bu konuda müsaade edilmeyeceğini bilirdim. Şimdi bakıyorum, birçok kimse, yürüyüşünü beğenmediğini, zihninde infaz ediyor. Bu olmaz! Adalet duygumuz, çok körelmiş durumda. Böyle bir çerçevede, **"tutuklu yargılama"**, **"katmerli bir cezaya"** dönüşüyor. Dahası işte tecride, istenmeyen kişiyi toplumun gözünden düşürmeye, göz önünden, uzaklaştırmaya dönüşüyor.

Mantık algımız da, yer yer ne yazık ki çok zayıf. Eskilerde, birisi bir şey derdi, yanındaki sorardı, **"nasıl böyle bir şey diyebiliyorsun?"** diye... Beriki, cevap verirdi: Gazete böyle yazıyor, ne yani gazete yanlış mı yazacak! Şimdi böyle bir mantık, propagandanın, algı tornalamasının baş payandasıdır, şüphesiz; aynı bağlamda eğitimsizliğin bir işaretidir.

Amuran: Kardeşiniz Faruk Yarman tutuklu olduğu sıralarda çevrenizde neler yaşandı?

Yarman: Sevgili Faruk, taa başından beri bildiğimiz sebeplerle Silivri'de misafirken, öyle ya da böyle yakınımızda olanlardan dahi, **"vardır elbette bir sebebi"**, diyebilenler, oldu. Bir sebebi şüphesiz vardı, ama onların akıllarından geçen sebep değildi, Bizler, Faruk'a alabildiğine omuz verirken, latife ile söyleyeyim, saç sitilini beğenmeyenler, basına yazılar yazıp, Onun olup bitene karşı savunulmaması gerektiğine dair, patolojik talepler sıralayabiliyorlardı. Bir gün kırtasiyedeyim, Silivri günlerimiz... Fotokopici, orta yaşlarda, bir aile babası... Ordu'nun tepesinin çok nahak yere biçildiğini anlatıyorum... Aslında etrafımdakiler soruyorlar, ben aklım yettiğince cevap vermeye çalışıyorum ve teğmeninden, orgeneraline kadar Ordu'ya yapılan çok büyük haksızlığı, saldırıyı, anlatıyorum. Fotokopici, orta yaşlı aile babası:

"Hocam boş versenize, onlardan çok var" deyiverdi. Kanım dondu. Sonra demem gereken her şeyi dedim...

O günlerde yandaş medyanın tezdin, iftira ve suç tasnii (suç atma) yönündeki yayınları insanların beyinlerini çamaşır deterjanıyla yıkar gibi yıkıyordu. Propagandanın vidalarını civatalarını bilenler, bunu dibine kadar ve tam bir **"ihanet boyutunda"** kullandılar. İnsanlarımız duyarsızlaştı, hatta kinlendirildi... Birbirimize, en olumsuz ahvalde dahi, gönül pınarlarımızdan taşıdığımız "geçmiş olsun!" esintisini dahi, unuttuk. Toplumu böldüler. Sonraları utanmadan, şunu, kadrolu program eşrafından da siyasetin tepe noktalarından da söyleyenler oldu: **"Balyoz aslında bal gibi vardı, ama davalar sulandırıldı."** İnsanın elinde ne varsa, ekrana fırlatması geliyor. Bre utanmaz, bre arlanmaz: Somut konuşsana! Hayır; sütü bozuklar; topyekun suçlamada bulunacak ve o güzelim insanlar topyekûn ama sıfır sebeple yargılanırlarken, giderek sıfır sebeple mahkum olurlarken, bütün olup bitene, kasten ve taammüden, çanak tutmuş olma cürmünü, örtecekler, akıl sıra...

Onun için, sorduğunuz çok yerinde, fakat işimiz işte çok zor.

Biraz önce anlattım, gazoz şişesinden her çıkan pusulanın üstünde yazılanı ve yalnızca bunu delil kabul edecek miyiz, etmeyecek miyiz? Yargı, **"edemeyeceğimiz olgusunu"** ne zaman içselleştirecek?

Burada asıl, toplumsal olarak, ciddi bir, **"mantık kalibrasyonuna"** ihtiyacımız var... Yasa elbette hakimlerin, öncesinde savcılarının bu konuda dikkatlerini çekecek, ellerini tutacak yaptırımlar vaz edebilir, etmelidir. Çünkü, yaşadık işte, hakimler, öncesinde savcılar, derin bir teknik cehalet içinde, vahim bir akıl yürütme ve mantık faciası sergilediler... Kibirlerindense, uyarılara kulak veremeyecek kadar kendilerinden geçmişlerdi. Bu demek oluyor ki, **"ciddi bir eğitime"** muhtaçlardı.

Elbette onlara birileri eğitim elhak veriyordu... Buraya izin verin, girmeyeyim. Proje çok büyüktü ve biz bunu biliyorduk.

Bizimle olan tek dertleri de buydu: Bölgedeki hemen her şeyi görüyor ve biliyor olmamız.

İlgili eşhasa bir gün (Sevgili Faruk yanımdaydı), bölgeyi anlattıktan sonra, şunu söyledim:

“Bizim ABD’de, cennet okullarımızda, hocalarımızdan, arkadaşlarımızdan başlayarak, giderek meslektaşlarımıza, öğrencilerimize varıncaya değin, ebedî dostluklarımız vardır, ama Allahaşkına, bugün bölgemize intikal etmiş ve her yıl bir milyon insanın kanını içerek yaşayan savaş makinesinin parçası olmayı, kesinlikle reddediyoruz.”

İçim acıyarak söylüyorum, o savaş makinesinin bu topraklarda çok kimse bilerek bilmeyerek parçası oldu. Balyoz da Ergenekon da, paralel davalar da, odur. Allah, bunları nasıl bilirse öyle yapsın! Talimatla iş gördüler. Orası açık. O kadar açık ki, pek çok şey bariz biçimde tek bir merkezden idare ediliyordu.

O dönemde gizli tanık olan eli kanlı o teröriste de bir cümlem olacak:

“Ankara’nın yıllar içinde evet, bin tane vebali vardır, ama emperyalizmin (devlet olarak örgütlenmiş haydutluğun) kucağında milli kurtuluş savaşı olmaz!.. Bu böyle biline.”

Amuran: O dönemde çeşitli makamlara yazdığınız, yazdıklarınızı dostlarınızla paylaştığınız mektuplardan birinde kumpas düzeni için, “dış mihraklı olduğundan artık hiç kuşku duymadığımız, örgütlü cürüm niteliğindeki, ciddi ihanet boyutunda, suç imalât ve tasnii merkezleri” tanımını kullanmıştınız. Sizce tespitler neden gözardı edildiği?

Yarman: Cevap vereyim mi? Kurgular en üst düzeyde ve dış talimatla gerçekleştiriliyordu. Nereden biliyorum? Şeytan ayaklarını birbirine doladı. 12 Eylül 2010 Referandumunun perde arkası önümüze düştü. Kimse kusura bakmasın, **“Yetmez ama evetçilerin”** gözleri görmüyordu. **“Cup”** diye, 12 Eylül 1980 yeminine atladılar. Oysa işte, **“Referandum”**la yargı ele geçirildi. Yargıyla ordu kafeslendi... Siyaset kurumu çoğunluğu itibarıyla bu sürece ne yazık ki çanak tuttu... Bölge’de petrol ve doğal gaz için mezhep savaşı çıkartılmak isteniyordu. Türkiye İran’a karşı, çok acıdır ki, Saddamlaştırılmak isteniyordu. Bu konuda o günlerde üst kurumlarımızı uyarma onurunu taşıyorum.

Amuran: Bir dönemi, özetlediğiniz uyarılarınıza kulak vermeyenler bugün, “biz kandırıldık yanıldık” diyorlar, kandırılma lüksümüz var mıydı? Bugün, Sayın Arınç tarafından KHK’ler nedeniyle özür dilendi ama kumpas mağdurlarından sadece Yargı, kararlarıyla özür diledi, siyaseten açık olarak özür dilenmedi, değil mi?

Yarman: Valla sözümü esirgemeyeceğim, söylenenlerin içtenliğine inansak bile, böylesi hayatî kusurlar işleyen bir doktor, bir mühendis, bir pilot olsa, meslekten men edilir. TIR şoförü olsa, ehliyetnamesine, el konulur. Şunu da ilave etmeliyim. Başından beri işaret ettiğim bilgileri kaygıları, muhalefet sorumlusu arkadaşlarıma da aktarma ayrıcalığını taşıyorum... İçim ezilerek söylüyorum, yer yer olsun, onlar da sorumludurlar... Bir defa, **“Silivri’den ne kadar uzakta durursak, Türkiye o kadar demokratikleşir”** diyen milletvekili arkadaşlarım oldu... Sevgili Faruk’a **“Geçmiş olsun”** demeyen, **“Geçmiş olsun”** telgrafı çekmeyen milletvekili arkadaşı oldu... Oraya tamamen işaret ettiğim kaygılarla giden milletvekili arkadaşlarımız ise çok sayıdadır... Hepsinin adına burada, Sevgili Oktay Ekşi’yi anmak isterim. İleri yaşına rağmen, yağmur kar, ayaz, sıcak, yorgunluk demeden, fırsat üstüne fırsat yarattı, Silivri’ye ziyarete gitti... Anmazsam haksızlık ederim, insanî duygularla olduğu kadar, ailemize, ailenin çizgisine saygı duyarak, Silivri’de kardeşime, ayrıca sıklıkla, ziyarette bulunan AKP’li milletvekilleri de oldu. Sağ olsunlar, var olsunlar...

Balyoz mağdurlarından; aynı bağlamda, öteki benzer davaların mağdurlarından, açık olarak özür dilenmemesinin, hatta davaların hala daha tevil edilmeye (onlara kulp takılmaya) çalışılmak istenmesinin tek sebebi; keşke yanılısam, **“ağır kusurun”** ikrarı (zımnen kabulü) anlamına geleceği için, sorumluların bundan bucak bucak kaçıyor olmalarıdır...

Amuran: Bugün terörle mücadele ettiğimiz bu süreçte Savunma sanayimiz ne durumda? Savunma sanayimize yönelik kumpaslar var mı? HAVELSAN Genel Müdürü Faruk Yarman, Balyoz davası olmasaydı hangi projeleri gerçekleştirecekti?

Yarman: Sevgili Faruk’la bu konuda uzun uzun konuştum... Savunma sanayimize yönelik saldırıları şöyle değerlendiriyor: Maalesef Suriye’de harp sahasında görünmeyen kahramanlar olan milli savunma sanayii çalışanları, son yıllarda, önce birer birer, sonra onar onar, şimdi de yüzer yüzer, ya liyakat ile hizmet verdikleri kurumlarda harcanıyor, ya da ülke dışına kaçıyorlar... Sormak gerekir: Neden?

Askerin taktik üstünlüğünü destekleyen ve en az yarım asırdır geliştirilen **“Milli Savunma Sanayi”** hamlesinin yaratıcısı Türk Savunma Kompleksi’nin pınarı, milli beyin gücüdür. Bu güç devlet veya özel sermayeli şirketlerde, üniversitelerde, TÜBİTAK gibi bilim kuruluşlarında yer almış insan kaynaklarından beslenegelmiştir. Bir ülkede Milli Savunma Sanayii asker ve sivil beyin gücünün uzun soluklu ve tutarlı sürdürülebilir gayretleriyle boy atar. **“Milli Savunma Sanayimizin durumu nedir”** dendiğinde, işte ilk akla gelen soru, Ordumuzun savaş gücü mucizesine şekil veren bu nitelikli kişi ve kurumların şu andaki akıbetinin ne olduğu ve ne olacağıdır. Barışın anahtarı güçlü ve caydırıcı ordudur; savaş değil. Balyoz çöktü, listede adı bulunan değerlerimiz, o evrede, sıraları gelmemişti; tutuklanmaktan kurtuldu... Şu ki, Türk Savunma Sanayii halen o 1013 teknik cengaverin, hepsinden ayrı ayrı istifade edemiyorsa, kumpas yine de başarıya ulaşmış oluyor...

Sevgili Nurzen Amuran, bana bir de, **“Faruk görev başında kalsaydı, Havelsan’ı nerelere taşırdı”** diye sormuştunuz? Uçururdu öyle... Havelsan Genel Müdürlüğünde bulunduğu dönemde bir gün O’na ziyarete gittim, Havelsan’ı beraberce gezdik. Uzun kurgu filmlerinde olanlara çok benzer kesitleri gururla gördüm. Herkes elbette dürüst müktesabati ile

saygıdeğerdir. Bu ne kadar böyle ise, çeşitli sayısal ölçüler vardır, işte ciro, ihracat, nerelere ihracat, büyüme hızı ve saire... Bu açılardan bugün Havelsan, Aselsan ne durumdalar, bunu hemen bilemeyeceğim, inşallah iyi durumdadırlar, şu ki, Türkiye’de değerlerin erozyona uğradığı ne yazık ki kesin... Yüz binlerce beyin göç ettiyse, burada durup, hepimizin düşünmemiz gerekir, inancındayım...

Sevgili Faruk, bu noktada içi ezilerek bana şunu söylüyor: **“Ağabeyciğim, Balyoz’da benim tasarladığım iddia olunan milli savunma dosyası (“savunmasanayi.xls”) var ya, orada sözüm ona benim listeye aldığım, 1013 pırl pırl insanımızın isimleri vardı. Bunlar savunma sanayiimizin cengaverleridir. Meğer işte hepsinden kurtulmayı planlamışlar...”**

Amuran: Kardeşiniz tutuklu olduğu süreçte bir isteğin var mı diye sorduğunuzda şunu demiş: “Tarih bu davanın, her kademedeki tezgâhçıları ve cürüm erbabı başta olmak üzere, figüranlarını, aktörlerini ve nihayetinde, bilerek bilmeden, ama işte basiret özü sergiledikleri kuşku götürmez yargı unsurlarını, yargılayacak ve inanıyoruz ki mahkum edecektir. Ben af, atıfet istemiyorum, adalet istiyorum.” Faruk Yarman’ın bu sözleri bana çok dokunmuştu. O davaları sizin de dediğiniz gibi bugün hala savunanlar var, özellikle FETÖ’nün medya ayağında. Onlara bugün vereceğiniz yanıt ne olacak?

Yarman: Silivri’de yine kapalı görüşmedeyiz. Camın bir tarafında Faruk, Türk Savunma Sanayii’nin Efsane Genel Müdürü, sanki Gangster Al Capone imiş de 14 yıl hüküm giymiş gibi... Milli Eğitim Bakanlığı’nın bursuyla ABD’nin en tepedeki bilim teknik üniversitesi Massachusetts Institute of Technology’de (MIT) atom mühendisliği doktorası yapmış biricik kardeşim, camın öbür tarafında ise ağabeyi, ben... O akşam bir televizyon programında konuşacağım. Usulen sordum:

- Programda dememi, istediğin bir şey var mı?
- Var ağabeyciğim.
- Nedir?
- Durum artık iyice ortaya çıktı. Bizi burada İmralı ve PKK ile takasa getirmek için rehin tutuyorlar. Bunun için Anayasa’ya madde koyacaklar... Bense herkes gibi, ama olsun, burada bu anayasaya oy kullanacağım, değil mi? Şu zindanda, bin yıl daha kalacağımı bilsem, böylesi bir kepezeliğe **“Hayır”** oyu vereceğim. Bizler, onunla bununla, İmralı ile, PKK’yla becayışe tabi tutulacak insanlar mıyız, Allah aşkına?(Buraya bir not düşeyim: O arada **“Açılım”** vardı, evet, ama akıllarda böyle bir plan var mıydı, bilemem. **“Kumpas”** olduğu kesin... Pekiyi kökteki mesele neydi: Silahlı Kuvvetleri yok etmek ve Milli Savunma Sanayii’ni, kundaklamak... Buna bence şüphe yoktur... Kaldığım yerden devam ediyorum...)

Faruk, sözünü şöyle sürdürdü:

“Ben af, atıfet istemiyorum, adalet istiyorum” dedi...

Gözüm doldu, kendimi zor zapt ettim... Şu ki göğsüm alabildiğine kabardı...

FETÖ’nün medya ayağında, davaları hala savunanlara, onların anlayacağı, dilden cevap vereceğim:

“Bu kafayla direten, hak hukuk adalet, bunları kasten inkar eden, hakkaniyetsizlikten tınmayan, her zalim, haşre kadar yanacaktır!”

Amuran: FETÖ darbe girişimiyle ortaya çıkan sonuçlardan sizce yeterince ders alındı mı, yapılan mücadele sizi tatmin ediyor mu?

Yarman: Vallahi, ödüm patlıyor... Bu konuyu bir başka söyleşide konuşmayı çok isterim... Tarikatları, bunlar arasındaki acımasız kavgayı, toplumbilimcilerimiz çok anlayabiliyor değiller, kanaatindeyim. Ortalıkta, maazallah, FETÖ olmaya aday, keşke yanılısam, çok oluşum var. Türkiye’deki insan hareketlerini, göç izdihamını, giderek laik-antilaik çatışmasının, sanayileşmenin kentleşmenin yegâne motoru olmamasından kök aldığını hiç göremiyoruz. Safiyâne göreneklerimiz, Allah Allah nidalarında destanlaşan benzersiz imanımızın yerine, virüs gibi, **“zifir bir hürafe dünyası”** sızıyor... Hepsini aynı kefeye koyuyor, **“Siyasal İslam”** diyoruz. Hiç öyle değil, oysa. Siyasallaşan, “İslam” katiyen değil; “mezhebi”, giderek hatta “tarikî”, şekilden ibaret bir şablonculuktan başka içeriği olmayan, yobazlık (sorgulamasız, başka zihinlere hiç saygısı olmayan, kırimcı dayatmacılık) var. Daha kavram dünyasında almamız gereken, çok yol var...

Amuran: Kumpas davalarını unutanlara sizin aracılığınızla bu haksızlıkları anımsatalım istedik. FETÖ nedeniyle aramızdan ayrılan kumpas davaları şehitlerini, 15 Temmuz dahil terörle mücadele ederken şehit olan, bu ülke uğruna can veren bütün şehitlerimizi bir kez daha saygıyla anıyoruz... Size de, teşekkür ediyoruz.

Yarman: Ben teşekkür ederim.

Nurzen Amuran

Odatv.com

Nurzen Amuran

odatv

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞIV

KATEGORİLER

